Onbeş günlük
DURUM
TKP. Yayın Bürosu

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz!

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BÜLTENİ

Sayı 12 (124) 1 Temmuz 1974

İŞÇİ SINIFININ DİRENİŞİ GÜÇLENİYOR

İşçi sınıfının politik, ekonomik ve sosyal istekler uğrunda yürüttüğü savaş, sendikal ve politik alanda birliğin sağlanması bakımından daha somut biçimler alıyor. Gericilerin, işbirlikçilerin bütün baskı ve kışkırtmalarına rağmen, anti-emperyalist demokratik güçler arasında daha sıkı, daha bilinçli çalışmalar yürütülüyor, demokratik yönde daha sağlam adımlar atılıyor.

İskenderun Demir Çelik Tesislerinde çalışan 10 bin işçi, 60 kadar yabancı üstenci firmanın sömrü ve baskısını, Türk-İş'in başına çöreklenen sarı sendika ağalarının işçi sınıfına ihanetini protesto etmek, ücretlerinin artırılmasını, iş güvenliğinin sağlanmasını, sendika seçme özgürlüğünün tanınmasını sağlamak amacıyle 18

Haziran'da direnişe geçti.Yabancı-yerli üstenciler haklarını aramak için direnişe geçen 10 bin işçiye karşı polis,jandarma ve ordu birliklerinin sürülmesini sağladılar.MSP'li içişleri bakanı Asiltürk genel kurmay başkanı Sancar,emrindeki bazı generaller polisi ve silahlı kuvvetleri işçi sınıfına karşı kullandılar.100 den fazla işçi tutuklanarak,sıkıyönetim dönemindeki faşist biçimi hükümetlerce kurulan Adana Devlet Güvenlik Mahkemesine teslim edildi.Bu işçilerden biri poliste öldürülünceye kadar dövüldü.Grevi uygulayan Yapım-İş sendikası başkanı Gültekin Aslan ile birlikte 10 işçi polisçe tutuklandıktan sonra bilinmeyen bir yere götürüldüler.Haklı direnişlerini başarıya ulaştırıncaya dek sürdüreceklerini belirten işçiler,"İskenderun Demir Çelik Tesislerinde iş kazalarında 400 işçinin öldüğünü,işçilerin sürekli baskı ve terör altında olduklarını ve iş güvensizliği yüzünden her gün ölüm tehlikesiyle karşı karşıya kaldıklarını" söylediler.

Bursa'da Türk Robert Bosch,Van Pres/Döküm ve Kauçuk Sanayi Fabrikasiyle,Taysan ve Karsan Taşıt Sanayi işyerlerinde çalışan 1500 işçi patronların birçok işçinin işine son vermesini,yasal haklarının çiğnenmesini,baskı ve terörün gittikçe şiddetlenmesini protesto etmek için 19 Haziran'da direnişe geçti.Grevi yürüten Çağdaş Metal-İş sendikası başkanı İsmet Cantekin,"patronlar önce 80 işçinin, daha sonra da 405 işçinin işine son verdiler.Bununla güdülen tek amaç,işçilerin haklı savaşını engellemektir.Özellikle Ecevit hükümetinin kurulmasından sonra sözkonusu işyerlerinde baskı ve şiddet yöntemleri daha da yoğunlaştı,toplu işten çıkarma olayları endişe verici bir biçimde gelişti" dedi.

Haklarını almak için direnişe geçen İskenderun Demir Çelik Tesisleri işçilerinin tutuklanarak Güvenlik Mahkemesine verilmesi, Bursa'da işçilerin toplu işten çıkarılması,memlekette sıkıyönetimin resmen kaldırılmasına rağmen,sıkıyönetim yöntemlerinin işçilere,

sendikacılara,aydınlara karşı bugünde uygulandığını gösteriyor.

10 bin işçinin direnişi süngüyle,polis zulmüyle bastırılırken, 500'e yakın işçinin işine son verilirken Türk-İş genel başkanı Halil Tunç ve adamları Adana'da düzenledikleri bir toplantıda işçi sınıfına karşı uygulanan bu terörden söz etmezken,"işçi sınıfı partisi kurulmalıdır" yaygarasını kopardılar.Tunç bu siyasi örgütün sınıf savaşı gütmeyen bir parti olmasını tekrar,tekrar söyledi.Türk-İş başları yıllardır izledikleri "partilerüstü politika" ile işçi sınıfını yalnız ekonomik savaş alanında tutmak,onu burjuvaziye teslim etmek hedefini güderken,şimdi de yeni bir işçi partisi kurma konusunda Türkiye Komünist Parti'nin varlığını inkâr etmek, işçi sınıfını Marksist-Leninist ideolojiden yoksun bırakmak için Troçkist,MDD'ci gruplarla birleşiyorlar.

Türk-İş yöneticilerinin işçi sınıfını, büyük burjuvazinin, tekellerin sömrü politikasına bağlamak niyetleri ilerici sendikalar, Türk-İş tabanı,ilerici öğrenci örgütleri tarafından tepkiyle karşılandı. Halil Tunç'un Adana'daki konuşmasını kınayan Adana tekstil işçileri,Tunç'un demagojilerini şöyle nitelendirdiler:"Tunç ve grubu hükümeti düşürmek için patronlarla birlikte çaba harcıyor.Bunun için sendika başkanlarını bir genel greve hazırlamak istiyor.Türk-İş'in parçalanmasından,çökmesinden korkan Tunç,DİSK üyesi sendikalara akışı önlemek için demagoji yapıyor".

Türkiye Ulusçu Gençlik Örgütü de bir bildiri yayınlayarak Halil Tunç'un Adana konuşmasını sert bir dille yerdi.Bildiride:"Bölgemizde çığ gibi büyüyen işçi sınıfı hareketi,Türk-İş başlarını tedirgin etmeye başlamıştır.Bunlar işçi sınıfının çıkarlarını savunan sendikaları türlü entrikalarla sermayeye alet etmek istiyorlar. Fakat gittikçe daha çok bilinçlenen,toparlanan işçi sınıfı bu sermaye uşaklarını Türk-İş'in başından er-geç uzaklaştıracaktır" denmektedir.

GENSORU ÖNERGESİ REDDEDİLDİ

AP,DP,CGP ve MHP gibi gerici partilerin,Ecevit hükümetini düşürmek,aşındırmak için Milli Eğitim bakanı Mustafa Üstündağ hakkında gensoru açılmasına ilişkin önergesi,202 kabul oyuna karşılık 231 oyla reddedildi.CHP milletvekillerinin tümü,bağımsızlar ve Türkiye Birlik Partisi gerivilerin bu önergesine karşı oy kullanırken hükümet ortağı MSP'de 20'ler diye bilinen satılmışlar 3 milletvekili bu defa çekimser kaldı.

Önergeyi veren gerici partilerin sözcüleri,yine,komünizm tehlikesi yaygarasını kopararak hükümete,özellikle eğitim alanında bazı olumlu işler yapmaya çalışan Eğitim bakanına saldırdılar.Af kanunu konusunda olduğu gibi MSP'li satılmışları hükümete karşı kışkırtmaya yeltendiler.Gericilerin,aslında hükümete karşı açmak istedikleri gensoru önergesi reddedilince, 9 AP'li senatör bu kez Milli Eğitim bakanı hakkında Senato araştırması açılmasını istediler.

Gericilerin hükümeti devirmek amacıyle Eğitim bakanına karşı verdikleri gensoruyu Meclise getiren işbirlikçi politikacılar Meclis kürsüsünden anti-komünizmi bir daha alabildiğine kullandılar,fakat bu onları yenilgiye uğratmaktan kurtaramadı. Gericilerin hükümeti devirmek teşebbüsüne karşı TKP,sendikalar, ilerici aydınlar,halçı basın,bilim çevreleri,subaylar ortak bir savaş yürüttüler.Gensoru önergesinin Mecliste reddedilmesi, ulusal demokratik hedeflere yönelik bir cephe politikasının başarısıdır.Bu adımı daha da ileri götürmek,anti-emperyalist savaşı güçlendirmek,tüm ilerici güçlerin birliğine bağlıdır.

GERİCİLERİN SOVYETLER BİRLİĞİNE KARŞI PROVOKASYONU

Emperyalizm Türkiye'deki hegomonyasını,işbirliçi burjuvazi ise,sömrü,talan düzenini sürdürmek için düzenlediği çeşitli provakasyonlarda anti-komünizmi alabildiğine körüklüyor.Bu provakasyonların baş hedefi komşumuz Sovyetler Birliği'dir.Oktobr Devrimi...nden sonra sosyalist Azerbeycandan kaçan emperyelizme bağlı toprak ağaları Türkiye'ye yuvalandıkları günden beri,büyük komşumuz Sovyetler Birliğine karşı kışkırtmalarda bulunarak anti-sovyetizmi her fırsatta körüklediler.

"Azerbeycan Kültür Derneği" adı altında bir örgüt kuran bu gerici çevreler bundan bir süre önce CİA ve MİT'in desteğiyle Ankara'da bir toplantı düzenlediler.Azerbeycanı "ilhak" edeceklerini söylediler.Toplantıya MSP'li sanayi bakanı Abdülkerim Doğu da katıldı.Böylece,emperyalizim,hükümetteki MSP'li ajanları vastasıyle Türkiye'de soğuk harp kışkırtmacılığı yapma imkanlarını sağladı.Oysa hükümet programında komşularımızla barış içinde yaşamak,iyi komşuluk ilişkileri kurmak ilkesi yer almaktadır. Bunun için de halkımız,ilerici kuruluş ve örgütler hükümet programındaki bu ilkenin titizlikle uygulanmasını ve bunu çiğneyen MSP'li satılmışlardan hesap sorulmasını istemektedir.

Sovyetler Birliği dışişleri bakan yardımcısı Simyon Koziryov Türkiye'nin Moskova büyükelçisi İlter Türkmen'e Sovyetler Birliği-hükümetinin gericilerin bu provakasyonlarını protesto eden bir notasını sundu.Notada Türkiye topraklarında Sovyetler Birliğine karşı faaliyetlerde bulunan "Azerbeycan Kültür Derneği" adındaki örgütün son provakasyonlarına Türkiye hükümetinin dikkati çekilerek,bu kışkırtmalara bazı resmi kişilerin de katılması protest edildi.

Sovyet hükümetinin Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında iyi komşuluk ilişkilerinin geliştirilmesinden,iki halkın yararına olan dostluğun güçlenmesinden yana olduğu belirtilen notada,Türkiye hükümetinin bu Sovyet düşmanı örgütün kampanyalarına son verilmesi için gereken tedbiri alması istenmektedir.

NATO'nun YENİ YASASI

NATO Bakanlar Konseyi'nin 18-19 Haziran günlerinde Kanada'nın başkenti Ottava'da bir toplantısı yapıldı.Dışişleri bakanı Turan Güneş'in de katıldığı bu toplantıda NATO'nun yeni "Yasası" kabul edildi.Amerikan emperyalizminin NATO içindeki hegomonyasını daha da güçlendirmeyi,silahlanmaya masraflarını artırmayı, bu masrafların büyük bir kısmının Türkiye gibi az gelişmiş NATO üyesi ülkelerin sırtına yüklenmesini amaçlayan bu "Yasa" 26 Haziran'da ,Brüksel'de,NATO Genel Karargâhında imzalandı. Bu saldırgan paktın "Yasası"nı Türkiye adına başbakan Ecevit imzaladı.

Türkiye yeni Atlantik "Yasası"nı imzalamakla,bu saldırgan paktın soğuk harp politikasına daha sıkı bağlanacak,daha ağır askeri,ekonomik ve politik yükümler altına girecektir.Bu politika ise,yalnız işbirlikçe,gerici burjuvasinin,sırtını Amerikan emperyalizmine ve NATO harpçilerine dayayan Demirel,Bozbeyli,Feyzioğlu gibi halk düşmanlarının ,pusuda bekliyen cunta heveslisi paşalar kliğinin işine yaramaktadır.

NATO Türkiye için,halkımız için büyük tehlikedir.NATO'culuk,soğuk harp ve yıkım politikasıdır.Süregen bunalımların ana kaynaklarından biridir.İşbirlikçi iktidarlar 22 yıl içinde NATO için 200 milyar lira harcadılar.Bu paralar halkın,işçimizin,köylümüzün,dar gelirli tüm vatandaşlarımızın alın teridir.

Başbakan Ecevit'in NATO "Yasası"nı imzalamak için Brükselde bulunduğu günlerde Belçika'da ve diğer Batı Avrupa ülkelerindeki işçilerimiz NATO'ya karşı geniş bir kampanya yürüttüler.Çeşitli ülkelerdeki işçilerimiz Brüksel'e temsilciler göndererek,başbakana mektuplar verdiler.Namık Kemâl Kara'nın başkanlığındaki Belçika Türkiyeli İşçiler Birliği heyeti başbakan Ecevitle görüştü ve işçi isteklerini kapsayan bir liste verdi.Listede işçi istekleri şöyle sıralanmıştır: Bütün politik tutuklulara af!,Memlekette fikir özgürlüğü sağlanmalı!,141.142.faşist maddeler kaldırılmalı!, Baskı ve teröre son verilmeli!,Türkiye'de işçiye iş,köylüye toprak istiyoruz!,Saldırgan NATO'ya hayır!,Kölelik anlaşmalarına son!, Yabancı ülkelerdeki işçilerimizin sorunlarına çözüm bulunmalı!, İşçi düşmanı konsoloslar,ataşeler geri alınmalı!

SOVYET - AMERİKAN İLİŞKİLERİ

Sovyetler Birliğinin dünya barışını güçlendirme,gerğinliği azaltma,genel silâhsızlanmayı sağlama yönünde,kurulduğu günden beri izlediği politika,son günlerde olumlu bir sonuca daha ulaştı. Sovyetler Birliği Komünist Partisi genel sekreteri Brejnev ile Amerika Cumhurbaşkanı Nikson arasında 27 Haziran'da başlayan görüşmelerin ilk iki gününde İnşaat,Enerji ve Tıp alanında işbirliği yapılmasını öngören üç anlaşma imzalandı.Stratejik savunma ve hücüm silahlarının kısıtlanması,yer altı nükleer denemelerin de yasaklanması,Akdeniz ve Avrupa'da karşılıklı asker indirimine gidilmesi, Orta Doğu sorununun barışçıl yollardan çözümlenmesi,Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansının başarıyle sonunçlanması sorunları üzerinde de görüşmeler yapılıyor.İki ülke arasındaki ekonomik ve bilimsel işbirliğini düzenleyen,nükleer bir harbin önlenmesini amaçlayan anlaşmaların imzalanmasıAvrupa'da ve dünyada barış ve güvenliği

güçlendirme yolunda atılmış önemli bir adımdır.Sovyetler Birliğinin günden güne büyüyen bilimsel,ekonomik ve askeri gücü,dünya demokratik kamuoyunun baskısı Amerikan emperyalistlerini Sovyetler Birliği ile iyi ilişkiler kurmak zorunda bırakıyor.1972 yılından bu yana iki ülke arasında ticaret hacmi 7 misli artarak 1.5 milyar doları bulmuştur.

Sovyetler Birliğinin izlediği ardıcıl barışçı dış politikanın bir sonucu olarak imzalanan anlaşmalar,dünya barışı için büyük önem taşıyan konular üzerinde yapılan görüşmeler,Sovyetler Birliğinin insanlığa yaptığı büyük bir hizmettir.Böylelikle sosyalist ülkeler, ulusal kurtuluşları için savaşan halklara daha geniş ölçüde yardım etmek ve savaşlarını başarıya ulaştırmak imkânını buluyorlar. Bu politika sonucu,emperyalizmin soğuk harp politikası yenilgiye uğradı. Emperyalizmin soğuk harbi kaybetmesi Türkiye'de işbirlikçi burjuvazinin de yenilgiye uğraması için elverişli şartlar yaratmıştır. İşbirlikçi burjuvazinin hegomonyasını yıkmak,ülkemezi emperyalizmin askeri,politik ve ekonomik sistemlerine bağımlılıktan kurtarmak ancak devrimci,yurtsever güçlerin ortak eylemiyle mümkündür.
